

Ο Καβάφης συγκατάλεγεται μεταξύ των καλύτερων ποιητών του 20ου αιώνα .
Αυτό το ποίημα είναι διαχρονικό και μάλιστα σύγχρονο, λόγω των προσπαθειών
να επιβληθεί με κάθε τρόπο η λεγόμενη παγκοσμιοποίηση
από τους αθέατους κυβερνήτες, με σκοπό να υποδουλωθεί η ανθρωπότητα
Δ.Σ.

Δημήτρης Συμεωνίδης JP

“Περιμένοντας τους βαρβάρους” Κ.Π.Καβάφης

Τι περιμένουμε στην αγορά συναθροισμένοι ;
Είναι οι βάρβαροι να φθάσουν σήμερα.
Γιατί μέσα στην σύγκλητο μια τέτοια απραξία ;
Τι κάθοντ’ οι Συγκλητικοί και δεν νομοθετούνε ;
Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα.
Τι νόμους πια θα κάμουν οι Συγκλητικοί ;
Οι βάρβαροι σαν έλθουν θα νομοθετήσουν.
Γιατί ο αυτοκράτωρ μας τόσο πρωί σηκώθη,
και κάθεται στης πόλεως την πιο μεγάλη πύλη
στον θρόνο επάνω, επίσημος, φορώντας την κορώννα ;
Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα.
Κι ο αυτοκράτωρ περιμένει να δεχθεί τον αρχηγό τους.
Μάλιστα ετοίμασε για να τον δώσει μια περγαμνή.
Εκεί τον έγραψε τίτλους πολλούς κι ονόματα.
Γιατί οι δυό μας Ύπατοι κ’ οι πραιτορες εβγήκαν σήμερα
με τες κόκκινες τες κεντημένες τόγες ;
Γιατί βραχιόλια φόρεσαν με τόσους αμέθυστους,
και δακτυλίδια με λαμπρά, γυαλιστερά σμαράγδια ;
Γιατί να πιάσουν σήμερα πολύτιμα μπαστούνια, μ’ ασήμια
και μαλάγματα έκτακτα σκαλιγμένα ;
Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα,
και τέτοια πράγματα θαμπώνουν τους βαρβάρους.
Γιατί κ’ οι άξιοι ρήτορες δεν έρχονται σαν πάντα
να βγάλουνε τους λόγους τους, να πούνε τα δικά τους ;
Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα
κι αυτοί βαριούνται ευφράδειες και δημηγορίες.
Γιατί ν’ αρχίσει μονομιάς αυτή η ανησυχία κ’ η σύγχυσις ;
Τα πρόσωπα τι σοβαρά που έγιναν ;
Γιατί αδειάζουν γρήγορα οι δρόμοι κ’ οι πλατείες,
κι όλοι γυρνούν στα σπίτια τους πολύ συλλογισμένοι ;
Γιατί ενύχτωσε κ’ οι βάρβαροι δεν ήλθαν.
Και μερικοί έφθασαν απ’ τα σύνορα και
πως βάρβαροι πια δεν υπάρχουν.
Και τώρα τι θα γένουμε χωρίς βαρβάρους;

Μία σύγχρονη προσέγγιση του ποιήματος
“Περιμένοντας τους βαρβάρους”
του Κ.Π.Καβάφης
από τον
Δημήτρη Συμεωνίδη JP

Η σκηνή είναι μάλλον φανταστική, αλλά το σκηνικό υποβάλλει Ρώμη της παρακμής, την οποία παρουσιάζει με διεισδυτικό ειρωνικό ύφος και με την αλληγορική έκφραση του λόγου του ως μία επικράτεια, η οποία αναλίσκεται και τυρβάζει περί πολλά.

Η κοινωνία αποχαυνωμένη, οι άρχοντες αδιάφοροι και ανίκανοι να νομοθετήσουν με γνώμονα το γενικό καλό. Οι ηθικοί και άλλοι συνεκτικοί θεσμοί της κοινωνίας έχουν παραλύσει, ενώ στην Σύγκλητο, αναφέρει, επικρατεί τέτοια αναρχία, διότι περιμένουν “οι βάρβαροι να φθάσουν σήμερα”. Τούτο ακριβώς φανερώνει διαχρονικά και για κάθε πολιτικοκοινωνική παρακμή τόπου και χώρας το μέγεθος της κατάρτησης και της παρακμής, ώστε να περιμένουν τους έξωθεν ως λύση και από ξένους την σωτηρία της πατρίδος τους. Σήμερα έχουμε τους “βαρβάρους” με το ένδυμα της παγκοσμιοποίησης εντός των τειχών, στα σπλάχνα μας, να νομοθετούν αφανώς, να αποφασίζουν κατά το ίδιον συμφέρον τους και να καθορίζουν την δράση και την εξέλιξη πραγμάτων της πατρίδος μας, των οποίων η διευθέτηση αφορά εμάς και την πατρίδα μας. Αυτά συμβαίνουν σε συνάρτηση με την νέα τάξη πραγμάτων και με την ανοχή των ιθυνόντων. Ο Καβάφης έδειξε στο ποίημά του ότι η ευτέλιση των θεσμών και η ολιγωρία των κυβερνώντων απαιτεί συνειδητοποίηση της κατάστασης για να δραστηριοποιηθεί η πολιτεία και η κοινωνία στην ανόρθωση των κακώς κειμένων χωρίς επίουδενί να επαναπαύεται ουδείς

σε έξωθεν λύσεις.” Είπανε πως βάρβαροι πια δεν υπάρχουν.” Τότε βαυκαλιζόνταν, αυτοεξαπατώμενοι “περιμένοντας τους βαρβάρους” και δεν αναλάμβαναν τις ευθύνες τους με αποτέλεσμα να οδηγούνται στην καταστροφή.. Σήμερα μήπως ο λόγος και η επισήμανση του καβαφικού ποιήματος είναι πλέον παρά ποτέ επίκαιρος! “Και τώρα τί θα γίνουμε χωρίς βαρβάρους. Οι άνθρωποι αυτοί ήταν μια κάποια λύσις” Δεν διερωτάται ο ποιητής.. Αποτυπώνει την τότε αντίληψη να μην αποδύονται στον αγώνα της αποκατάστασης των ιδίων πραγμάτων και επαφίενται σε έξωθεν λύσεις.

Σήμερα οι καταστάσεις από την φύσιν και την πορεία των παγκοσμίων πραγμάτων είναι υπέρ το δέον περίπλοκες και ναρκοθετημένες με αποτέλεσμα να απαιτούνται μελετημένα με μαθηματική γνώση και ακρίβεια τα βήματα εξόδου από το ναρκοπέδιο των ξένων συμφερόντων υπό την αιγίδα ενός ηγέτη Έλληνας με φιλοπατρία και αυταπάρνηση, με ήθος και διορατικότητα ηγετική.” Δεν υπάρχουν πια βάρβαροι” λέει ο Καβάφης. Δεν υπάρχουν πια έξωθεν λύσεις. Οι εταίροι έγιναν οι απαγωγείς των δημοκρατικών θεσμών εν ονόματι ενός γόρδιου δεσμού, του επονεϊδιστου ανύπαρκτου χρέους με ρήτρα των τραπεζικών εταιρών, ρήτρα προδοτική, και των ημετέρων.

Analysis of the poem “Waiting for the Barbarians”
by Dimitri Symeonidis

The scene is rather imaginary, but the setting presents Rome in decline, which he presents with a penetrating ironic style and with the allegorical expression of his speech as a territory, which is analysed and turbulent about a lot.

Society is depraved, the rulers are indifferent and unable to legislate for the common good. The moral and other cohesive institutions of society have been paralysed, while in the senate, he says, such anarchy prevails, because they are waiting for “The Barbarians to arrive today”.

This is exactly what manifests over time for every socio-political decline, so that they wait for them from outside as a solution and from foreigners the salvation of their homeland. Today we have the “Barbarians” with the clothes of globalization within the walls, in our viscus to legislate invisibly, to decide in their own interest and to determine the action and the evolution of things of our homeland, the settlement of which concerns us and our homeland.

This is in relation to the new order of things and the tolerance of those in charge, no one rests on external solutions.

Cavafy showed in his poem that the humiliation of institutions and the oligarchy of the rulers requires awareness of the situation in order for the state and society to be active in correcting the wrong texts without resting anywhere on external solutions.

“They said that the barbarians no longer exist” Then they were swaggering, self-deceived waiting for the Barbarians” and did not take their responsibilities, leading to destruction. Today perhaps the reason and the labelling of the Cavafy poem is more relevant than ever! .And now what will we become without barbarians.

These people were a kind of solution. The poet does not wonder it reflects the then perception that they do not engage in the struggle to restore the same things and are left to external solutions.

Today, the situations from the nature and the course of word affairs are extremely complex and mined, as a result of which the steps out of the minefield of foreign interests are studied with mathematical knowledge and precision under the auspices of a Greek leader with patriotism and self-denial with leading ethics and insight. “There are no more barbarians” says Cavafy. There are no more external solutions. The partners became the abductors of the democratic institutions in the name of a heavy bond, the shameful non-existent debt with a clause of the banking partners, a treacherous clause, and of ours.

